

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ.

(Συνέχ. Ἰδε φυλλάδ. 424.)

Η'.

Μηχανικοὶ καὶ μηχαναὶ ἐν Ἀμερικῇ.

Ἡ δὲ μηχανικὴ τιμᾶται διαφερόντως ἐν τῇ Ἀμερικῇ, διότι συντέμνουσα τὸν χρόνον, φειδομένη τῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου καὶ αὐξάνουσα τὰ προϊόντα, ἀναπληροῖ τὴν ἑλλειψιν τῶν βραχιόνων κατὰ τὴν ἀπεραντὸν ἐκείνην χώραν, ὅπου ἡ μὲν πρὸς τὴν ἐργασίαν ὁρμὴ εἶναι διηνεκῆς καὶ ἀκατάσχετος, ἡ δὲ ἀνάγκη τοῦ προάγειν κατέστη πάθος διακαέστατον. Διὸ ὑπὲρ πάντα ἄλλον λαὸν οἱ Ἀμερικανοὶ μεταχειρίζονται μηχανὰς καὶ ἀτμὸν, καὶ ἔχουσι μηχανικοὺς καὶ μηχανὰς ἁλλοκότους καὶ διαφόρους τῶν ἡμετέρων, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄκρον ἐπωφελεῖς.

Καὶ κατὰ πρῶτον ἄς ρίψωμεν τὸ βλέμμα ἐπὶ τὰς μεγάλας ἀτμοκινήτους μηχανὰς, τὸ βιομηχανικὸν αὐτὸ καύχημα τῆς Ἀμερικῆς. Ναὶ μὲν οὔτε τεχνίτης εἶμαι, οὔτε διὰ τοὺς περὶ τὴν μηχανικὴν ἰδίως ἀσχολουμένους γράφω· ἀλλ' ἐπιθυμῶ νὰ μεταδώσω καὶ περὶ ταύτης πρὸς τοὺς περιέργους ἀναγνώστας εἰδήσεις τινὰς, ἀναγομένας μᾶλλον εἰς τὰ ἥθη τῶν κατοίκων τοῦ νέου κόσμου.

Τὴν τόλμην τῶν Ἀμερικανῶν βλέπομεν ἀνεπτυγμέναν καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν θαλασσίων ἀτμοκινήτων μηχανῶν, ὧντινες εἶναι γιγάντειαι. Πλὴν τῶν μεγίστων ἀτμοπλοίων τῶν διαπλεόντων μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Καλλιφορνίας, τὰ δισχίζοντα τοὺς ποταμοὺς Ὀϊόν, Μισισίπην καὶ Ἰδσονα εἶναι ἀληθῆ παλάτια, δύο, καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρας ὀροφὰς ἔχοντα ὑπεράνω τοῦ ὕδατος. Τὰ ἀχνῆ αὐτὰ ἀτμόπλοια, τῶν ὁποίων οὔτε ἰδέαν ἔχομεν ἐν Εὐρώπῃ, εἶναι ἄλλαι πόλεις περιέχουσαι καὶ δύο χιλιάδας ἐπιβατῶν, καὶ ἐμπορευμάτων πλῆθος πολὺ, καὶ ποίμνια ἀναρίθμητα.

Ἀλλὰ μήπως καὶ οἱ ποταμοὶ, ἡ μᾶλλον αἱ γλυκαὶ θάλασσαι, τὰς ὁποίας ὠνόμασα, συγκρίνονται πρὸς τὰς λεγομένας μεγάλας λίμνας τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἑλβετίας; Καὶ αἱ μέγισται τούτων, παραβαλλόμεναι πρὸς τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς λίμνας τῆς Ἀμερικῆς, φαίνονται ρυάκια. Ἐνῶ δὲ εἰς τὴν Εὐρώπην θαυμάζομεν τὰ ἐν ταῖς λίμναις ἀτμοκίνητα, τὰ ἔχοντα τεσσαράκοντα ἵππων δύναμιν, εἰς τὴν Ἀμερικὴν θεωροῦνται μέτρια ὅσα ἔχουσιν ἑξακοσίων ἵππων δύναμιν. Εἶναι δὲ τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα οὐ μόνον ἐξωτερικῶς ἀλλὰ καὶ ἐσωτερικῶς κομψότατα καὶ μεγαλοπρεπῆ. Πανταχοῦ βλέπεις τὸν χρυσὸν, τὴν μέταξον καὶ τὸ βελούδον ἀστράπτοντα, ἀφθόνους ὠραίους τάπητας καὶ θαυμαστά κάτοπτρα· βιβλιαθῆκαι, κύμβαλα καὶ παντοειδῆ

παίγνια εὐρίσκονται πρόχειρα. Δυστυχῶς ὅμως δ' ἐπιβάτης δὲν εἶναι καὶ πάντοτε ἀσφαλής· διότι ἐὰν ὁ κυβερνῶν τὸ πλοῖον ἀπαντήσῃ ἄλλο ἀτμόπλοιο τὸν αὐτὸν δρόμον τρέχον, ἀγωνίζεται νὰ τὸ ὑπερβῇ θερμαίνων ὑπὲρ τὸ δέον τὴν μηχανὴν διὰ τὴν γαιανθράκων καὶ ξύλων, ἔτι δὲ καὶ ῥητίνης. Καὶ ἐὰν τὸ ἀνταγωνιζόμενον πλοῖον δὲν ὑποχωρήσῃ, ὁλόκληρον τὸ πλήρωμα θεωρεῖ ἑαυτὸν προσβληθέν· ὁ ἐνθουσιασμὸς μεταδίδεται καὶ εἰς τοὺς ἐπιβάτας, καὶ εὐθὺς ἀπὸ τῶν ἀποθηκῶν μέχρι τοῦ πεφυρακτωμένου κλιβάνου σχηματίζεται σειρὰ ἀνθρώπων, οἵτινες μεταβιβάζουσιν ἀλαλάζοντες ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τοῦ ἄλλου τὰς χεῖρας τὴν καύσιμον ὕλην, ἥτις μετ' ὀλίγον θὰ φέρῃ εἰς θρίαμβον ἢ εἰς καταστροφὴν.

Τὰ ἀμερικανικὰ ἀτμόπλοια κατασκευάζονται εἰς τρόπον ὥστε τὰ μὲν φορτία ν' ἀποτίθενται ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, τὸ δὲ κύτος νὰ κατέχεται ὑπὸ τῆς ὑπερμεγέθους μηχανῆς, τῆς ὁποίας μόνος ὁ γιγάντειος μοχλὸς φαίνεται ἐν μέσῳ τοῦ πλοίου, ὥς τις ἀντλία ἀδιακόπως κινουμένη. Πλησίον δὲ τοῦ μοχλοῦ, ἀλλ' ὑψηλότερα, ἄνω πασσῶν τῶν ὀροφῶν, κεῖται μικρὰ σκιάς, ὅπου ἴστανται ὁ κυβερνήτης καὶ ὁ κρατῶν τοὺς οἴκας πηδαλιούχος.

Μικρὰ δὲ ἀτμόπλοια δὲν εὐρίσκονται εἰς τὴν Ἀμερικὴν· τὰ μικρότερα εἶναι τὰ λεγόμενα ferry boats, πλέοντα τὸν ποταμὸν τῆς Ἀνατολῆς μέχρι Νεοβοράκου, ἥτοι περὶ τὰ 160 μέτρα, καὶ πάντας τοὺς ἄλλους ποταμοὺς, διότι αἱ γέφυραι εἶναι σχεδὸν ἄγνωστοι.

Αἱ μηχαναὶ κατασκευάζονται ἐν γένει στερεαὶ καὶ ἄνευ πολυτελείας, διότι οἱ Ἀμερικανοὶ προτιμῶσι τοῦ κομποῦ τὸ ὠφέλιμον. Ἐξαιροῦνται δὲ μόνον αἱ πυροσβεστικαὶ μηχαναὶ, περὶ ὧν ὠμιλήσαμεν. Ὅπως καλλωπίσωσι ταύτας καὶ δι' ἀδαμάντων οἱ Ἀμερικανοὶ πωλῶσι καὶ αὐτὰ αὐτῶν τὰ ἐνδύματα. Φαντάσθητε λοιπὸν πόσον ἐλεεινὰ φαίνονται αἱ πλεῖσται μηχαναὶ συγκρινόμεναι πρὸς τὰς πυροσβεστικὰς. Αἱ τῶν σιδηροδρόμων εἶναι τοσούτῳ κατὰμαυραι, ὥστε θὰ ἔλεγέ τις ὅτι πενηθοφοροῦσιν ἐκ προκαταβολῆς διὰ τὸν θάνατον τῶν ἐπιβατῶν, οἵτινες μετὰ μικρὸν ἴσως θὰ καταδυθίσθωσιν εἰς τινὰ ἄβυσσον, ὡς συνεχῶς συμβαίνει εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Ὁ Ἀμερικανὸς θέλει καλὰ ἢ κακὰ, ἀκινδύνως ἢ ἐπικινδύνως, νὰ μετακομισθῇ ὅσον τάχιον εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς ἀπεράντου χώρας του· ἄλλως τε καὶ ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων λογίζεται μικροῦ λόγου ἄξιος, διότι συνείθισαν νὰ θεωρῶσιν αὐτοὺς οἱ ἐν Ἀμερικῇ ὡς ἄλλα ἐμπορεύματα εἰσαγόμενα κατ' ἔτος ἐξωθεν, καὶ εἰσαγόμενα ἔτοιμα ὡς τὰ μεταξωτὰ καὶ αἱ τσόχαι. Παιδιά ἀναλόγως βλέπεις ὀλίγα, καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἔτοπον νὰ εἰπώμεν ὅτι τὰ ἐν Εὐρώπῃ βλαστάνοντα συγκομίζει ἡ Ἀμερικὴ ἀνδρῶν

θέντα, καὶ συγκομίζει ἀπλήστως, διότι ὁ φειδόμενος μὲν τοῦ χρόνου, καταφλεγόμενος δὲ ὑπὸ ἐπιθυμιῶν ἀπολαύσεων λαὸς αὐτῆς, ἔχει ἀνάγκην βωμαλέων βραχιόνων ἵνα καλλιεργήσῃ τὴν γῆν καὶ ἀνεγείρῃ πόλεις, αἵτινες ἀναφύονται καθ' ἑκάστην μεταξὺ τῶν δασῶν ὡς ἐκ θυμάτος. Διὰ τοῦτο ἡ δραστηριότης, οἱ ἀγῶνες, ἡ περὶ τὴν ἐργασίαν ἀκάθεκτος μανία εἶναι ἀκατανόητοι. Τὴν ὥραν καθ' ἣν γράφω αἱ Ὁμόσπονδοι Πολιτεῖαι ἔχουσι 36,000 χιλιομέτρων σιδηροδρόμους, δι' ὧν, μετασκευαζόμενων εἰς σιδηρὴν στεφάνην, περιζωννύεται ὁλόκληρος ἡ γῆ· ἡ δὲ Ἀγγλία, ἡ ὑπὲρ πᾶσιν ἄλλην ἐπικράτειαν τῆς Εὐρώπης διασχιζομένη ὑπὸ σιδηροδρόμων, ἔχει 20,000 μόνον. Ἔνεκα δὲ τῆς περὶ τὴν συγκοινωνίαν εὐκολίας, ταχύτητος καὶ εὐθηνίας αἱ ἠνωμένοι Πολιτεῖαι ἀναπτύσσονται ἀδιακόπως, αὐξάνουσι τὸν πληθυσμὸν καὶ γιγαντιαίους βήμασι προβαίνουν πρὸς ἀπίστευτον ὕλικὴν εὐδαιμονίαν. Μετὰ τὴν ἐλευθερίαν ὁ ἀτμός καὶ αἱ μηχαναὶ συντελοῦσιν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο εἰς τὴν ταχεῖαν ἀποκατάστασιν τοῦ φιλοπόνου αὐτῶν λαοῦ.

Οἱ γεωργοὶ, οἵτινες πάντες καὶ ἀναγινώσκουσι, καὶ γράφουσι, καὶ τακτικῶς λαμβάνουσι καθ' ἡμέραν τὴν ἐφημερίδα εἰς ἣν ἐγράφησαν συνδρομηταί, βαδίζουσι πρὸς τὴν πρόοδον ὅπως καὶ τῶν πόλεων οἱ βιομήχανοι. Ἡ καλλιέργεια γίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διὰ τοῦ ἀτμοῦ, καὶ διὰ μηχανῶν 40, 50 καὶ 60 ἵππων ἀροτριῶσι, σπείρουσι, θερίζουσι καὶ λικμίζουσιν.

Ἐνὶ λόγῳ τῶν μηχανῶν γίνεται χρῆσις χάριν παντὸς ὅ,τι δύναται νὰ ταχύνῃ τοὺς συνοικισμοὺς καὶ ν' αὐξήσῃ τὴν ὕλικὴν εὐδαιμονίαν. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐφευρόν τὸν ὀρυκτῆρα.

Ὁ ὀρυκτῆρ εἶναι κινητὴ μηχανή, δι' ἧς ἀνασκάπτεται ἡ σκληρὰ γῆ· σχηματίζεται δὲ ἐκ γερανοῦ στρεφομένου κατὰ τὸ ἥμισυ περὶ ἑαυτὸν, ἀπὸ τῆς ἄκρας τοῦ ὁποίου κρέμεται ἄλυσις ἀνυψοῦσα καὶ καταβιβάζουσα scoop, ἥτοι κάδδον ἐδοντωτὸν, ὅστις κόπτει τὴν γῆν· ὀπισθεν δὲ τοῦ γερανοῦ κείμενος ὁ λέβης τοῦ ἀτμοῦ διευθύνει τὴν μηχανήν. Ἐντὸς λεπτοῦ τῆς ὥρας, καὶ ὀλιγώτερον, διὰ τοῦ ὀρυκτῆρος γεμίζεται ὁλόκληρος ἄμαξα μὲ χῶμα.

Ἡ μηχανὴ αὕτη, πάγκοινος καθ' ἅπασαν τὴν Ἀμερικὴν, ἐγένετο δεκτὴ καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ τὴν Ρωσίαν, καὶ τὴν Γαλλίαν κατὰ τὴν κατασκευὴν τῶν σιδηροδρόμων. Καὶ ἐὰν ἡ γῆ δὲν εἶναι πολλὰ τραχεῖα, ἡ ἐργασία τοῦ ὀρυκτῆρος ἀναπληροῖ τὴν ἐργασίαν ἐνενηνῆκοντα ἀνδρῶν.

Διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῶν ἐκ λίθου ἢ κεράμων οἰκιῶν μεταχειρίζονται περιεργωτάτην μηχανήν πρὸς λιθοτομίαν, κατασκευὴν ἐπιστυλίων, σχεδιογραφίαν κοσμημάτων καὶ καθεξῆς, ἥτις κινουμένη ὑπὸ ἀτ-

μοῦ ἐργάζεται διὰ μιᾶς μετὰ πολλῶν ἐργαλείων κοπτικῶν, ξεστικῶν, γλυπτικῶν, στρογγυλιστικῶν καὶ ἄλλων.

Εἰ δὲ ἡ οἰκία εἶναι ξυλίνη, ὑπάρχει μηχανή, δι' ἧς μεταφερομένη ἀπὸ τοῦτο εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, καθίζεται ἐπὶ νέων θεμελίων. Εἶδον ἐγὼ αὐτὸς τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς Νεοβράκτον οἰκίαν οὕτω πῶς μετακομισθεῖσαν καὶ θεμελιωθεῖσαν ἐντὸς μιᾶς μόνον ἡμέρας. Καὶ ἐνῶ τὴν προτεραίαν ἔκειτο παρὰ τοὺς πρόποδας βουνοῦ, τὴν ἐπιοῦσαν ἀνυψοῦτο εἰς τὴν ὑψηλοτέραν αὐτοῦ κορυφήν.

Ὀλίγον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἐκ Νεοβοράκου τολμηροὶ τινες κλέπτει, τοιαύτην μετεχειρισθέντες μηχανήν, ἐκλεῖψαν οἰκίαν ἐπισκευαζομένην· ἡ δὲ ἀστυνομία εἰδοποιεθεῖσα παρὰ τοῦ ιδιοκτῆτος ὅτι δὲν εὗρισκε πλέον αὐτήν, ἀνεκάλυψε μὲν τοὺς κλέπτας, οὐχὶ ὁμως καὶ τὸ κλαπὲν, διότι κατασφραγιστὴς ἦδη αὐτὸ τὸ εἶχον πωλήσει λιανικῶς.

Τὸ γεγονός τοῦτο, ἀληθέστατον καὶ διὰ πασῶν τῶν ἐφημερίδων τοῦ Νεοβοράκου διασπαλίσθην, ἐξελέγχει τὸ εὐτελὲς τῶν ἡμετέρων λωποδητῶν, οἵτινες περιορίζονται εἰς ὑπεξαίρεσιν μανδυλίων καὶ ταμβακοθηκῶν.

Ἐπειδὴ δὲ ἐν Ἀμερικῇ δημοσιεύονται ὑπὲρ πᾶν ἄλλο μέρος τῆς οἰκουμένης πλείονες ἐφημερίδες, ἐφευρέθησαν καὶ τελειόταται μηχαναὶ ἐκτυπώσεως. Ἡ New-York Herald, ἐφημερίς ἴση πρὸς μεγάλην σινδόνα, ἔχει τὴν ἰσχυροτάτην ἴσως τοῦ κόσμου μηχανήν, ἥτις κυλινδροειδῆς οὔσα ἐκτυποῖ συγχρόνως καὶ τὰς δύο ὑπερμεγέθεις σελίδας, κόπτει τὰ φύλλα καὶ ρίπτει αὐτὰ ἑτοιμα εἰς δίπλωσιν· καὶ ὁμως εἶναι ἀπλουστάτη· τριακόσια ἀντίτυπα ἐκτυπῶνται καθ' ἑκάστον λεπτόν, ἥτοι 18000 τὴν ὥραν. Ἀρχεται δὲ ἡ ἐκτύπωσις τὴν πέμπτην τῆς πρωίας, καὶ λήγει τὴν ἐνάτην ἢ δεκάτην ὥραν τῆς νυκτός.

Δύο ὥρας μετὰ τὴν ἐξ Εὐρώπης ἀφίξιν τῶν ἀτμοπλοίων, αἱ κυριώτεραι ἐφημερίδες τοῦ Νεοβοράκου πωλοῦσι κατὰ μυριάδας καθ' ὁδὸν τρισμέγιστα παραρτήματα, διαλαμβάνοντα τὰς σπουδαιότερας τῶν εἰδήσεων· ἐντὸς ἄρα δύο ὥρων ἀνεγνώσθησαν, ἐστοιχειοθετήθησαν καὶ ἐτυπώθησαν κατὰ χιλιάδας αἱ εἰδήσεις αὐταί.

Εἵπομεν ἤδη ὅτι τὸ κορυφαῖον τῶν ἀξιωμάτων τῶν Ἀμερικανῶν εἶναι τοῦτο «time is money», ἥτοι ὁ χρόνος εἶναι ἀργύριον. Ἐννοεῖται λοιπὸν ὅτι πρὸς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ ἀξιώματος τούτου, οὐ μόνον φέρουσι πάντες ὥρολόγιον, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντα τὰ δωμάτια αὐτῶν ἔχουσι τοιαῦτα· ἐπειδὴ δὲ ἔπρεπε νὰ ᾧσι καὶ εὖωνα, ὁ ἐφευρετικὸς νοῦς τῶν Ἀμερικανῶν ἐπενόησε μηχανὰς κατασκευαζούσας ξύλινα ὥρολόγια, δεικνύοντα ἀκριβῶς τὴν ὥραν, ἅτινα πωλοῦνται πρὸς τρεῖς περίπου δραχμάς.

Ἰπάρχουσι δὲ καὶ μηχαναὶ δι' ὧν κατασκευάζονται σανδάλια. Ἡ Τροία παράγει τέσσαρας χιλιάδας ζευγῶν καθ' ἑκάστην.

Γνωσταὶ ἐγένοντο ἤδη καὶ παρ' ἡμῖν αἱ ῥαπτικάι μηχαναί· ἐφευρέθησαν δὲ καὶ κοπτικάι, κόπτουσαι διὰ μιᾶς δωδεκάδα ἐνδυμάτων.

Αἱ ἐπωφελεῖς ἐφευρέσεις, αἵτινες πρὸ πάντων εἰς τὴν Ἀμερικὴν φέρουσι ταχέως εἰς τὴν ἀπόκτησιν ἀξιολόγων περιουσιῶν, ἐρεθίζουσι τὴν ἀενάως ἐργαζομένην φαντασίαν τῶν κατοίκων αὐτῆς. Διὰ ταῦτα ἡ ἄμιλλα τίς νὰ ἐφεύρῃ, ἡ τίς νὰ τελειοποιήσῃ τὸ ἐφευρεθὲν, εἶναι μεγίστη. Ἔχουσι δὲ τὸ ἐλεύθερον εἰς ὅποιονδήποτε δρόμον καὶ ἂν κατοικῶσι, νὰ ἐπιδίδωνται ἀκωλύτως εἰς πᾶν εἶδος ἐφευρέσεως. Γάλλος τις, παραδείγματός χάριν, κατοικῶν εἰς τὴν τρίτην ὁροφὴν οἰκίας τινὸς τοῦ Howard street, κατεγίνετο εἰς ἐφεύρεσιν κανονίου τριακοντάκις ἐκ πυρσοκροσούντος ἀνὰ πᾶν λεπτόν. Ἐπραττε δὲ πάντα ἐντὸς τοῦ δωματίου του, σφυρηλατῶν, ρινίζων μέταλλα, πριονίζων, σχίζων ξύλα, κόπτων σίδηρα καὶ ὑποδεχόμενος φίλους.

Ὅτε δὲ μετὰ ἐπίπονον ἐργασίαν ὀκτῶ μηνῶν κατὼρθωσεν ὅ,τι ἐπεθύμει, ἔστητε τὸ κανόνιον του καὶ, ὑπερήφανος διὰ τὴν ἐπίνοιαν, ἐκανονοβόλει τριακοντάκις τὸ λεπτόν. Καθ' ἑκάστην βολὴν ἡ οἰκία ὀλόκληρος ἐσείετο ἐκ θεμελίων, καὶ οἱ λοιποὶ κάτοικοι, ἀνατιναζόμενοι εἰς τὰ θρανία καὶ τὰς κλῖνας αὐτῶν, ἔτρεμον· ἀλλ' ἐπὶ τέλους συνείθισαν, καὶ ὁ καλὸς σου Γάλλος ἐξηκολούθει γυμναζόμενος. Τῶν συγκατοίκων τις ὁμῶς βλέπων ὅτι οἱ ἐξωθεν ἐρχόμενοι, ἀγνοοῦντες τὰ τῆς ἐφευρέσεως, ἐτρόμαζον, ἐχάραξε πρὸ τῆς θύρας κεφαλαίοις γράμματα τὰ ἐξῆς· «Ἐχετε τὸν νοῦν σας, διότι ἐδῶ κανονοβολοῦσι».

Καὶ ὁ υἱὸς δὲ τοῦ ἐφευρετοῦ, θαυμάζων τὴν ἐπίνοιαν τοῦ ἰδίου πατρὸς, κατεσκεύασεν ἕτερον κανόνιον, ἀλλὰ μικρότερον, τὸ ὅποιον ἐξηραύετο κρότους εὐθὺς μετὰ τοὺς τοῦ μεγίστου. Καὶ ὁμῶς οὐδεὶς παρεπονείτο.

Τὸ κανόνιον αὐτὸ, ἐξετασθὲν ὑπὸ εἰδημόνων, ἀνεγνωρίσθη ὡς ἐντελέστατον ὄργανον καταστροφῆς. Δύο μόνοι πυροβοληταὶ ἀρκοῦσιν εἰς τὴν διαχείρισίν του.

Εἰς τὰς σημαντικωτέρας πόλεις τῆς Ἀμερικῆς, ὑπάρχουσιν ἔμποροι θανάμεως, οἵτινες ἔχουσιν οἰκίας πλήρεις ἀτμοῦ, τὸν ὅποιον πωλοῦσι πρὸς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Οὗτοι ἐρχόμενοι εἰς τὰς ἀτμοφόρους οἰκίας στήνουν τὴν μηχανὴν αὐτῶν, καὶ ἀγοράζουσιν ὅσην δύναμιν ἀτμοῦ θέλουσιν, ἐνὸς, δύο, τριῶν τεσσάρων ἢ καὶ πλείονων ἵππων.

Μίαν τῶν ἡμερῶν ἀπῆντησα φίλον μου Ἀμερικανόν, ὅστις μοὶ ἐφάνη πολλὰ σκεπτικός.

— Τί ἔχεις; ἠρώτησα.

— Ζητῶ, ἀπεκρίθη, παντοῦ μισὸν ἄλογον καὶ δὲν ἡμπορῶ νὰ εὕρω· τὰ μισὰ ἄλογα εἶναι σπάνια ἀπὸ τινος· οἱ πωλοῦντες αὐτὰ ἀρνοῦνται νὰ τὰ κόψωσι.

— Πῶς! ἀνεφώνησα ἀπορῶν καὶ μὴ ἐννοῶν τί ἔλεγε· ζητεῖς μισὸν ἄλογον;

— Μάλιστα, ἀπεκρίθη μὴ παρατηρήσας τὴν ἀπορίαν μου· ὀλόκληρον δὲν με χρειάζεται, ἀλλὰ μόνον μισόν. Μήπως γνωρίζῃς κανένα ὃ ὁποῖος νὰ πωλῇ;

— Ὅχι, εἶπον ἔτι πλέον ἀπορῶν. Καὶ διὰ τί τρώγεις ἄλογον, ἐνῶ τὸ βωδινὸν κρέας εἶναι καλλίτερον;

— Ναὶ μὲν τὸ βωδινὸν τὸ ἀγαπῶ, ἐπανέλαβε γελῶν, καὶ δὲν ἔχω διόλου ὀρεξίν διὰ ἄλογον· ζητῶ δὲ ἀτμὸν ἔχοντα μισοῦ ἀλόγου δύναμιν.

Εἰς πάσας τὰς ἐμπορικὰς συνακίας, αἱ οἰκίαι ἔχουσι καὶ τροχελιὰν ὅπως ἀναβιδάζωσι τὰ ἐξωθεν φερόμενα εἰς πάντας τὰς ὁροφάς· διὰ τοῦτο βαστάζοι δὲν εὐρίσκονται εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἀλλὰ μόνον ἀμαξηλάται μεταφέροντες τὰ ἐμπορεύματα.

Φωτογράφος τις κατοικῶν εἰς τὴν πέμπτην ὁροφὴν, ἐπιθυμῶν νὰ καταστήσῃ ἄκοπον τὴν ἀνοδὸν τῶν πελατῶν του, κατεσκεύασε μηχανὴν, δι' ἧς, καθήμενοι ἀναπαυτικῶς ἐπὶ θρανίου, ἀνασύρονται ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, καὶ μετὰ τὴν φωτογράφησιν καταβιβάζονται πάλιν.

Τὸ θέρος εἰς τὰ ξενοδοχεῖα καὶ εἰς ἄλλα τινὰ δημόσια μέρη, μεγάλα μυιαστήρια, κινούμενα ὑπ' ἀοράτων μηχανῶν, δροσίζουσι τοὺς παρακαθημένους.

Τὰ ἐνδύματα πλύνονται καὶ σιδερνούνται διὰ μηχανῶν ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος· τὰ δὲ λινάματα, ὅσα μέχρι τοῦδε ἐρρίπτοντο ὑπὸ τῶν μαγειρῶν ὡς ἄχρηστα, μεταβάλλονται σήμερον διὰ μηχανῆς εἰς ἀξιόλογον γὰζ. Οἱ ἄμβωνες τῶν ἐκκλησιῶν, καίμενοι εἰς τινὰ γωνίαν, μεταφέρονται εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἀναβάς θὰ ὁμιλήσῃ ὁ ἱερεὺς, ἐπὶ σιδεροδρόμου· μεταφερόμενοι δὲ τοσούτῳ τρίζουσιν, ὥστε οἱ τριγμοὶ παταγοῦσιν ὡς κεραυνοί.

Ἰατροὶς τις ἅμα δὲ καὶ μηχανικὸς ὁ Alpeus Myers, ἐφευρε δίκτυον πρὸς θεραπείαν τῆς ταινίας, οὗ τινος ἰδοῦ ἡ περιγραφή·

Τὸ δίκτυον πλέκεται χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν, κατὰ τοὺς τρόπους τοῦ πάσχοντος καὶ τὸν βαθμὸν τῆς πολυτελείας τὴν ὁποίαν θέλει νὰ ἐφαρμόσῃ εἰς τὴν θεραπείαν του· ἐντὸς δὲ αὐτοῦ ὑπάρχει ἐλικοειδὲς ἐλατήριον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται περόνη ὀξυτάτους ἔχουσα τοὺς ὀδόντας, οἵτινες καὶ αὐτοὶ στηρίζονται ἐπὶ βελόνῃς. Ἀφοῦ δὲ προστεθῇ τεμάχιον τυροῦ, τὸν ὅποιον ὑπεραγαπᾷ ἡ ταινία, κλείεται ἡ μηχανή. Σημειωτέον ὅτι ὁ πάσχων πρέ-

πει νὰ νηστεύσῃ αὐστηρότατα πολλές ἡμέρας. Καί ὅταν ἐννοήσῃ ὁ ἱατρός ὅτι ἡ ταινία, μὴ ἔχουσα πλέον πῶς νὰ τραφῇ, λιμώττει, εἰσάγει ἐπιτηδεύως τὸ δίκτυον εἰς τὸν λάρυγγα τοῦ πάσχοντος, οὕτινος τὸ στόμα μένει ἀδιακόπως ἀνοικτὸν, τῇ βοηθείᾳ φελλοῦ τιθεμένου μεταξύ τῶν ἄνω καὶ κάτω ὀδόντων. Ὁ ἱατρός, κρατῶν μετὰ προσοχῆς τὴν κλωστὴν ἀφ' ἧς ἐξαρτᾶται τὸ δίκτυον, ἀνέλκει αὐτὴν ἄνω ὡς ἡ ταινία, ἀνερχομένη εἰς τὸν λάρυγγα ἵνα φάγῃ, δαγκάσῃ τὸ δόλωμα.

Ὁ ἐρευρέτης ἀξιοῖ ὅτι ὑπάρχουσι ταινίαι διστάζουσαι νὰ δαγκάσωσι τὸν τυρὸν, ὅτε ὁ πάσχων ἀναγκάζεται νὰ μείνῃ καὶ ἔξ, καὶ δέκα, ἐνίοτε δὲ καὶ πλείονας ὥρας μὲ στόμα ἀνοικτὸν. Δὲν πρέπει ὁμῶς, λέγει, ν' ἀποθαρρύνεται.

Καὶ τῶνόντι ὁ ἐπιτηδεύων οὗτος ἱατρός ἀνασύρει πάντοτε τὸ θυμὰ τοῦ διὰ τῆς περιέργου αὐτῆς ὁρμιᾶς.

Ἔτι πλέον περιέργον θεωρῶν τὴν ἀτμοκίνητον μηχανὴν δι' ἧς σφάζονται οἱ χοῖροι, θέλω ὁμιλήσαι περὶ αὐτῆς μετὰ τινος λεπτομερείας.

Τὸ σφαγεῖον σύγκειται ἐκ τεσσάρων μεγάλων κτιρίων, συγκοινωνούντων διὰ κρεμαστῶν γεφυρῶν, οὐ μακρὰν τοῦ ὁποίου συνέρχονται ἀναρίθμητα ποίμνια χοίρων, εἰς πολλοὺς κυρίους ἀνήκοντα, ἅτινα ὡς εὐρὺ πεδῖον σταχύων ἔτοιμον πρὸς θερισμὸν, περιμένουσι τὴν ἰδίαν καρπομίαν.

Δοθέντος σημείου ὑπὸ τοῦ πρώτου μηχανικοῦ, παρμερίζεται τὸ κιγκλίδωμα τὸ συγκοινωνοῦν μὲ τὴν εἴσοδον τοῦ πρώτου μέρους τῆς μηχανῆς, τὸ ὁποῖον ἰδίως καλεῖται σφαγεῖον, καὶ εὐθὺς ἄρχεται ἡ θανατηφόρος ἐργασία. Οἱ χοῖροι, παρατεταγμένοι κατὰ στοῖχον, βλέποντες ἀνοικτὴν τὴν περιοχὴν ὁρμῶσι πρὸς τὴν ἐξοδὸν· ἀλλ' ἐπειδὴ στενῆς οὗσης ἀναγκάζονται ν' ἀναχαιτίσωσι τὴν ὁρμὴν, τερατώδεις μάχαιραι κινούμεναι ὑπὸ ἀτμοῦ καταπίπτουσιν εἰς τοὺς λαίμους τῶν καὶ σφάζουσιν αὐτοὺς πρὶν ἢ παρέλθῃ δευτερόλεπτον, ἐνῶ ἀγκιστρὰ, ἀρπάζοντα τοὺς ὀπισθίους πόδας, ἀνυψοῦσι τὰ θύματα μὲ ὁρμὴν, καὶ μεταβιβάζουσιν εἰς ἀεικίνητον μηχανὴν, ὃς τις βυθίζει αὐτὰ εἰς βάρανθρον πυριφλεγοῦς ἀτμοῦ. Μετὰ μικρὸν οἱ χοῖροι ἀναφαίνονται, καὶ νέαι ἀγκιστρὰ ἀρπάζοντα αὐτοὺς μεταφέρουσιν εἰς κυλινδροειδὲς μαδιτήριον, τὸ ὁποῖον, ἔχον ἀντικειμένους περὶ ἑαυτὸ δυνάτας ψήκτρας, ἀρπάζει τὸ ζῶον, καὶ ἐν τῷ διαστήματι δέκα ἢ δεκαπέντε περιστροφῶν γινομένων ἐντὸς ἡμίσεως λεπτοῦ, μαδᾷ αὐτὸ καὶ τὸ καθιστᾷ κατάλευκον ὡς νέαν ὄρνιθα. Τότε ἄλλα ἀγκιστρὰ ἀρπάζουσι καὶ δι' ἀποτόμου κινήσεως μεταφέρουσιν αὐτὸ εἰς τι τετράγωνον, ὅπου σχίζεται ἀπὸ τῆς οὐρᾶς μέχρι τῆς κεφαλῆς. Ἐνταῦθα ἐργάζεται ἐκλέγοντες τὰ καλὰ μέρη, ρίπτουσι τὰ λοιπὰ εἰς μέγα βεῖθρον, τὸ ὁποῖον χύνεται εἰς τὸν

ὄϊον. Δι' ἄλλης δὲ τινος μηχανῆς κόπτονται κατὰ συμμετρίαν εἰς διάφορα τεμάχια, τῶν ὁποίων τὰ μὲν ἀλατίζονται καὶ κρεμῶνται ἵνα καπνισθῶσι, τὰ δὲ ἐμβαπτόμενα εἰς ἄλμην ἀποτίθενται εἰς πίθους.

Ταῦτα δὲ πάντα ἐκτελοῦνται μετὰ τσαύτης ταχύτητος, ὥστε δυσκολεύεται τις νὰ παρακολουθήσῃ τὰς πολυπλόκους μετακινήσεις τῶν μηχανῶν. Ποῖροι χοῖρους καὶ γρυλλισμοὶ γρυλλισμοὺς διαδέχονται ἀκαταπαύστως, καὶ συὼν πλήθη, ὡς μυροβόλοι στέφανοι, κρέμονται ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν σου.

Τὸ περίεργον αὐτὸ κατὰστημα ἐπισκέπτονται πάντες οἱ ξένοι· εἰ δὲ ποτε τύχῃ ἀργὸν, οἱ καταστηματαρχαί, ἰδιαζόντως εὐγενεῖς, σφάζουσιν ἐπίτηδες δεκάδας τινὰς χοίρων πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν ξένων.

Γνωστὸν ὅτι καὶ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Εὐρώπης οἱ σοφοὶ καταγίνονται μετὰ συντόνου ἐπιμελείας εἰς ἀνακάλυψιν τῶν δυνάμεων ὅσας ἐμπεριέχει ὁ ἡλεκτρισμός· διότι πάντες ἐννοοῦσιν ὅτι ὑπὲρ πᾶν ἄλλο αὐταὶ θέλουσι συντελέσει εἰς τὴν πρόοδον τῆς βιομηχανίας, καὶ θέλουσιν ἀναπληρώσει ἐπωφελέστερον τὸν ἀτμόν. Τοιαύτην τινὰ μικρὰν μηχανὴν ἡλεκτρομαγνητικὴν εἶδον ἐν Νεοεβοράκῳ, κινουσαν πιεστήρια τύπου μετὰ μεγίστης εὐκολίας καὶ ταχύτητος.

Δὲν νομίζω ἀναξίαν τῆς προσοχῆς τοῦ ἀναγνώστου καὶ ἑτέραν τινὰ καινοφανῆ μηχανὴν, τὴν ὁποίαν ἐφεῦρον οἱ Ἀμερικανοὶ φειδόμενοι πάντοτε τοῦ χρόνου· ἰδοὺ δὲ αὐτὴ. Κατασκευάζουσι κλίνας, αἵτινες ἐξυπνίζουσιν, ὡς ἄλλα ἐξυπνητήρια ὠρολόγια, τοὺς κοιμωμένους εἰς τὴν παρὰ τούτων ὀρισθεῖσαν ὥραν. Κατὰ τὴν ὥραν αὐτὴν ἡ κλίνη, χορδισθεῖσα προηγουμένως, συγκροτεῖ μουσικὴν συμφωνίαν ὡτοκόπον τε καὶ ὅσον ἐνδέχεται δυσάρεστον. Καὶ ἐὰν ἡ ἀρμονία αὕτη ἀντὶ νὰ ἐξυπνίσῃ νανουρίζει τὸν κοιμώμενον, ἐπέρχεται δευτέρα συμφωνία, σπασμωδικωτέρῃ τῆς πρώτης· ἐὰν δὲ καὶ ταύτης μελωδούσης ὁ ἐπὶ τῆς κλίνης εἴτε ἐξ ὀκνηρίας εἴτε ἐξ ἀνάγκης ἀναπαύσεως δὲν ἐγείρεται, τινάσσεται ἐν μέσῳ τοῦ κραδῶντος ἰσχυρὸν ἐλατήριο, τὸ ὁποῖον ἐκσπενδονίζει φαρδὺν πλατὺν τὸν καλὸν σου ὑπνηλὸν εἰς τὸ πάτωμα.

Τῆς μηχανῆς αὐτῆς ἀστεῖόν τι κατόρθωμα διηγήθη ποτὲ ἡ ἐφημερίς Uncle Sano, τὸ ἐξῆς·

Ὁ K. W. D. S. ἦλθεν εἰς γάμον μετ' ἀξιεράστου νέας δεκαεπταετοῦς, θυγατρὸς πλουσίου ἐμπόρου, τελεσθέντα εἰς τὴν πατρικὴν αὐτῆς οἰκίαν. Ὁ γάμος ἐγένετο λαμπρὸς, καὶ πολλοὶ ἦσαν οἱ κεκλημένοι. Μετὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον, ἀφοῦ ἀνεχώρησαν πάντες καὶ ἐσθέσθησαν τὰ φῶτα, οἱ δὲ κεκοιμημένοι νεόνυμφοι ἀνεπαύθησαν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Μορφέως, αἴφνης, κατὰ τὴν γλυκυτέραν ὥραν τοῦ ὕπνου, ἀκούουσι τρομερὸν τριγμὸν συντρεπτόντα

τὴν κλίνην των. Καὶ εὐθὺς ἀνυψωθέντες ὑπὸ ἀορά-
του δυνάμεως ἐξηκοντίσθησαν ὡς πυροβόλου σφαί-
ραι μὲ τὰ στρώματα καὶ τὰς σινδόνας εἰς τὸ μέσον
τοῦ κοιτῶνος.

Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν νομίσαντες ὅτι συνέβη σει-
σμὸς, ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἀνατρέπουν πόλεις καὶ
χώρας, ἐνηγκαλίσθησαν ἀλλήλους σφιγκτὰ καὶ ἐπε-
ρίμενον τὸν θάνατον. Ὁ ταλαίπωρος μάλιστα γαμ-
βρός, ἐλεῶν τὴν ὀδυρομένην σύζυγόν του, ἠγωνίζετο
παντὶ σθένει νὰ περηγορήσῃ αὐτήν· ὅτε ὁμως ἐποί-
σθησαν ὅτι μόνην τὴν κλίνην διέσεισεν ὁ σεισμὸς,
ἐπόρουσαν εἰς τί ν' ἀποδώσωσι τὸ πρῆγμα. Ἀλλ' ἰδοὺ
τί ἀνίχνευσαν τὸ πρῶτον.

Ἡ νυμφικὴ ἐκείνη παστὰς ἦτο ἐξυπνητήριος· καὶ
ἐπειδὴ ἦτο ὠραιοτάτη, προσδιωρίσθη ὑπὸ τοῦ πα-
τρὸς διὰ τοὺς νεονύμφους. Ἀλλ' ὁ νεώτερος τῶν
υἱῶν του, ὁ μικρὸς Tom, ζωηρὸς καὶ πονηρολογη-
μένος, ἐπιθυμῶν νὰ ἐξαφνίσῃ αὐτοὺς κατὰ τὴν γλυ-
κυτέραν ὥραν τοῦ ὕπνου, ἐχόρδισε κρυφίως τὴν μη-
χανήν, ἥτις τοσοῦτον ἀνηλεῶς κατεστάραξε τοὺς νεο-
νύμφους.

Ἀλλ' ἰδοὺ ἄλλη τις μηχανὴ, ἀξία τοῦ Μέσμερ
καὶ τοῦ Καλιόστρου, μηχανὴ προκαλοῦσα εἰς ὁμι-
λίαν καὶ αὐτοὺς τοὺς νεκρούς. Μέχρι τοῦδε τὰ πνεύ-
ματα ἀπεκρίνοντο βραδέως διὰ τῆς τραπέζης εἰς
τὰς ἐρωτήσεις, κτυποῦντα ἐν πρὸς ἐν τὰ στοιχεῖα·
ἡ βραδύτης δὲ αὕτη ἀπῆλπιζε τοὺς μὴ ἀγαπῶντας
νὰ σπαταλῶσι τὸν χρόνον Ἀμερικανούς· ἀλλ' ὁ ἐκ
φιλαδελφείας ἱατρὸς Hare κατώρθωσε νὰ δαμάσῃ
τὰ πνεύματα, καὶ νὰ κατορθώσῃ αὐτὰ νὰ λαλῶσιν,
εἰ μὴ ὅπως οἱ ἄνθρωποι, τοῦλάχιστον μὲ ὀλιγωτέ-
ραν ἀργοπορίαν ἐφευρών ἐπὶ τούτου μηχανήν, τὴν κλη-
θεῖσαν πνευματοσκοπίον. Τὴν μηχανὴν αὐτὴν συγ-
κροτοῦσιν ἐξ διακριτὰ μέρη, μὴ ἐνεργοῦντα ὅμως
κατ' ἰδίαν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐξ ὁμοῦ· ἀντὶ λοιπὸν νὰ
περιμένῃ, ὅπως ἕως τοῦδε, ὁ συμβουλευόμενος τὴν
κατὰ στοιχεῖον ἀπάντησιν τοῦ πνεύματος, ρίπτει
τοὺς ὀρθόκλυτους εἰς πλάκα, ἐπὶ τῆς ὁποίας φαίνονται
κεχαρῆγμένα τὰ εἰκοσιτέσσαρα γράμματα τοῦ ἀλ-
φαβήτου, ἅτινα οἰκοθεν συνερχόμενα σχηματίζουν
συλλαβὰς, κατὰ τὴν ἔμνευσιν τοῦ πνεύματος. Ῥη-
τέον δὲ ἐν παρόδῳ ὅτι ὁ K. Hare, χημικὸς ὀνομα-
στὸς καὶ φήμην ἔχων ἄνδρὸς ἐντιμοτάτου, συγκοι-
νωεῖ εὐκολώτατα διὰ μέσου τοῦ πνευματοσκοπίου
μετὰ τῶν ἐν τῷ ἄλλῳ κόσμῳ ψυχῶν. Κατ' αὐτὸν
τὸν τρόπον συνδιελέχθη ἐπὶ μακρὸν μετὰ τοῦ Καί-
σαρος, ὅστις εἶπεν αὐτῷ παράδοξα καὶ θαυμάσια,
μετὰ τῆς ὡραίας Κλεοπάτρας, ἥτις ἐδείχθη πρὸς
αὐτὸν εἰς ἄκρον ἀξιέπραστος, καὶ μετὰ τοῦ Οὐασιγ-
κτῶνος, προθύμως ἐπιδοκιμάσαντος τὴν ἐφεύρεσιν
τοῦ πνευματοσκοπίου.

Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν εἶναι πάντοτε δυνατός ὁ μετὰ

τῶν πνευμάτων διάλογος, ὁ K. Hare προστρέχει
καὶ εἰς τὰς τραπέζας, τὰς ὁποίας ἀγαπᾷ μὲν καὶ
τιμᾷ ἰδιαζόντως, ἀλλὰ μετὰ τὸ πνευματοσκοπίον.

«Τί προτιμότερον, ἀναφωνεῖ, ἀλλὰ καὶ τί ἀσπα-
στότερον τῆς τραπέζης ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ; ἡ τρά-
πεζα εἶναι ἀδιαχώριστος τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Ἐπὶ
τῆς τραπέζης διαπραγματευόμεθα πᾶσαν ὑπόθεσιν·
ἀγοραί, πωλήσεις, συμβόλαια, ἐπιστολαί, πάντα γρά-
φονται ἐπὶ τραπέζης. Ἡ τράπεζα, κύριοι, κατέχει τὸν
πρῶτον τόπον εἰς τὸν περιώνυμον πίνακα τοῦ Trum-
bull, τὸν ἐξεικονίζοντα τὴν ἐπιγραφὴν τῆς Διακηρύ-
ξεως τῆς Ἀνεξαρτησίας· ἡ τράπεζα συγκαλεῖ ἡμᾶς
τρὶς τῆς ἡμέρας περὶ αὐτήν, καὶ ὅταν ἐτι δὲν πει-
νώμεν, δὲν ἀπομακρυνόμεθα, ἀλλ' ἀποχωροῦντες ὀ-
λίγον ἐπιδιδόμεθα εἰς τὴν γλυκύτητα τῆς συνομι-
λίας πλησίον της. Κακῶς ἀξιοῦσι πολλοὶ ὅτι ἡ θερ-
μάστρα εἶναι τὸ σύμβολον τοῦ οἰκιακοῦ βίου, διότι
πολλάκις ἐγκαταλείπομεν αὐτήν, ἐνῶ τὴν τράπεζαν
ποτέ!»

Καὶ παρῆλθε μὲν ἡ ἀκμὴ τῶν λαλούντων πνευ-
μάτων εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἔχουσιν ὅμως τὸ δικαίωμα
νὰ κρυφῶνται ὅτι ὑπῆρξε χρόνος καθ' ὃν ἀπέκτισαν
μεγίστην φήμην. Καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς Βουλαῖς ἐγένετο
λόγος περὶ αὐτῶν, ὅπως φαίνεται ἐκ τῶν πρακτικῶν
τῆς ἐν Οὐασιγκτωνίᾳ Γερουσίας, ἅτινα παραθέτομεν
κατὰ λέξιν ἐν παρεκδόσει χάριν τοῦ ἀναγνώστου.

«K. Shields. Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω
εἰς τὴν Γερουσίαν ἀναφορὰν φέρουσιν δεκαπέντε
χιλιάδας ὑπογραφῶν, περὶ παραδόξου ἅμα δὲ καὶ
καινοφανοῦς ὑποθέσεως.

«Οἱ ἀναφερόμενοι ἀξιοῦσιν ὅτι φυσικὰ τινα καὶ
ἠθικὰ φαινόμενα ὅλως μυστηριώδους φύσεως, ἐλ-
κύνουσι τὴν προσοχὴν τοῦ δημοσίου ἐνταυθὰ τε καὶ
ἐν Εὐρώπῃ. Ἡ μερικὴ ἀνάλυσις τῶν φαινομένων αὐ-
τῶν, ἀνακαλύπτει τὴν ὑπερξίν κεκρυμμένης τινὸς
δυνάμεως, φανερουμένης διὰ τῆς ἀνυψώσεως, τῆς
ἀναρτήσεως, τῆς παρεισαγωγῆς, ἐνὶ λόγῳ τῆς κινή-
σεως τὴν ὁποίαν μεταδίδει εἰς τινα σώματα ἐναν-
τίον τῶν φυσικῶν νόμων.

«Ἐπειτα ἡ δύναμις αὕτη διαδηλοῦται διὰ λάμ-
ψεων αἰφνης διαδιδόμενων εἰς μέρη, ὅπου οὐδεμίαν
χημικὴν ἐνέργειαν, οὐδεμίαν φωσφορικὴν ἰδιότητα εἶναι
δυνατὸν ν' ἀναπτυχθῇ, καὶ διὰ μυστηριωδῶν ἤχων
παραπλησίον, νῦν μὲν πρὸς κτύπους γινόμενους
ὑπ' ἀοράτων πνευμάτων, νῦν δὲ πρὸς ψιθυρισμὸν
ἀνέμων καὶ βροντὴν κεραυνοῦ. Ἐνίοτε δὲ καὶ ἀνθρώ-
πων φωναί ἢ καὶ ἀλλοκότου μουσικῆς ἤχοι ἀκούον-
ται. Τέλος πάντων ἡ δύναμις αὕτη διαδηλοῦται
καὶ διὰ θαυμασίων θεραπειῶν.

«Οἱ ἀναφερόμενοι δὲν συμφωνοῦσι περὶ τῆς αἰ-
τίας τῶν φαινομένων τούτων. Οἱ μὲν ἀνάγουσιν αὐ-
τὴν εἰς τὴν νοητικὴν δύναμιν τῶν ἀπὸ τοῦ σαρκικοῦ

ἐνδύματος ἀπαλλχθεισῶν ψυχῶν, οἱ δὲ ἀξιοῦσιν ὅτι δυνατόν νὰ ἐρμηνευθῶσι κατὰ τρόπον λογικὸν καὶ εὐχάριστον. Πάντες ὁμῶς συνομολογοῦσι τὴν ἀλήθειαν τῶν φαινομένων, καὶ ζητοῦσι νὰ συστηθῇ ἐπιτροπὴ ὅπως ἐρευνήσῃ τὸ πρᾶγμα ἐπιστημονικῶς καὶ μετ' ἐπιστάσεως.»

Μετὰ τὴν ὁμιλίαν ταύτην ὁ Weller ἠρώτησε τί πρέπει ν' ἀποφασισθῇ περὶ τῆς αἰτήσεως.

«K. Petter. Πρέπει νὰ σταλῇ εἰς τὰς τρεῖς χιλιάδας τῶν ὑπουργῶν. (Γέλως.)»

«K. Weller. Προτείνω νὰ σταλῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν τμήμα. Πιθανὸν νὰ παρουσιασθῇ ἀφορρὴ ὅπως λάβωμεν ἐξωτερικὰς σχέσεις μὲ τὰ πνεύματα. Ἀνάγκη ἄρα τὸ τμήμα αὐτὸ, οὔτινος καὶ ἐγὼ εἶμι μέλος, νὰ γνωμοδοτήσῃ ἂν οἱ Ἀμερικανοὶ πολῖται στερῶνται τὰ δικαιώματα αὐτῶν μεταβαίνοντες εἰς τὸν ἄλλον κόσμον. (Γέλως.)»

«K. Shields. Τὸ κατ' ἐμὲ συμφωνῶ, φθάνει μόνον ὁ πρόεδρος τοῦ τμήματος νὰ αἰσθάνεται ἀρκετὴν δύναμιν ὥστε νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τόσαν σπουδαῖον θέμα. Ἰσως ἦτο προτιμότερον νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ταχυδρομικῶν ὁδῶν τμήμα, διότι ἐνδέχεται νὰ γίνῃ ἀνάγκη συστάσεως τηλεγράφου μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ πνευματικοῦ κόσμου. (Γενικὸς καὶ πολὺς γέλως.)»

Καταλήγω τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἀναμιμνήσκων γεγονότος, ἐνδιαφέρον ἰδίως τὴν ἱστορίαν τῶν ναυτικῶν ἀτμομηχανῶν, τὸ ὁποῖον πορίζομαι ἐκ περιεργοτάτου καὶ σπανιωτάτου βιβλίου, γραφέντος μὲν ὑπὸ τοῦ K. Brissot, τυπωθέντος δὲ ἐν Νεοεβραάκῳ τὸ 1792 ἔτος. Ὁ συγγραφεὺς λέγει ὅτι τὸ 1788 ἔτος ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ Δελουάρα πολυδάπανοι δοκιμαὶ ἀτμοπλοίων ὑπὸ τοῦ ἐφευρέτου K. Fitch, ἐνῶ, διαφιλονεικῶν τὴν ἐφεύρεσιν ταύτην ὁ K. Rumsey, πρესκεύαζε πλοῖον ὅπως διαπλεύσῃ τὸν Ωκεανὸν ἐντὸς ἡμερῶν δεκαπέντε. Ἐπειδὴ ὁμῶς οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν ἐπίστευον εἰς ἐφεύρεσιν, ἣτις ἔμελλε νὰ ἐπενεργήσῃ τοσοῦτον εἰς τὴν βιομηχανίαν, ἡ ἀδιαφορία αὐτὴ ἀπεθάρρυνε τοὺς ἐφευρέτας. Ὁ Fulton, ὅστις εἰκοσκέτης ὢν τότε θὰ ἐγνώρισε τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ Fitch, ἐπεδόθη εἰς δοκιμὴν τὸ 1802 ἐν Παρισίοις, καὶ τὸ 1807 καθεῖλκυσε τὸ πρῶτον αὐτοῦ ἀτμόπλοιον εἰς τὰ ὕδατα· ἀλλὰ, ἑκατὸν ἔτη προτοῦ, ὁ Γάλλος ἱατρός Διον. Papin εἶχε κινήσει πλοῖον διὰ τοῦ ἀτμοῦ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Φούλδα ἐν Κασέλ.

Ἀλλὰ μὴ λησμονῶμεν ὅτι ποτὲ σχεδὸν οἱ πρῶτοι ἐφευρέται δὲν συγκομίζουσι τοὺς καρποὺς τῶν ἰδίων ἀνακαλύψεων. Ὁ Κολόμβος ἀνεκάλυψε τὴν Ἀμερικὴν, καὶ ὁμῶς ἄλλου ὄνομα ἐδόθη αὐτῇ· ὁ Papin, ὁ Fitch, ὁ Rumsey ἀνεκάλυψαν τὰ ἀτμόπλοια, καὶ ὁμῶς ὁ μὲν Fulton ἀπῆλκυσε τῆς δόξης τῆς ἀνα-

καλύψεως, ἄλλοι δὲ πορίζονται τὰ ἐξ αὐτῆς ἀκαταλόγιστα ὠφελήματα.

Τοιαῦτα δυστυχῶς τὰ τοῦ μωροῦ τούτου κόσμου, ὅπου τὰ πάντα βαίνουσιν ἄνω ποταμῶν, ὅπου ἡ τύχη, κλεισμένους ἔχουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς, διασκορπίζει ἀδιακρίτως τὰς χάριτας αὐτῆς μεταξὺ ἠθικῆς κακοφωνίας, ἣτις θὰ ἐτάραττεν ἐξ ἀπελπισίας τὰς φρένας τῶν ἀνθρώπων, ἐὰν δὲν ἐκίνηι αὐτοὺς εἰς οἶκτον καὶ γέλωτα.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΤΟ ΚΙΤΡΙΝΟΝ ΡΟΔΟΝ.

(Συνέχ. 18ῃ φυλλάδι. 424.)

ΘΜΘ

Γ.

Τὴν συνομιλίαν τῶν δύο διέκοψε περὶ τὴν πρῶτην ὥραν ὁ ἀναγγέλλων τὸ γεῦμα κώδων. Καταβάντες δὲ εἰς τὸ ἐστιατόριον, εὔρον τὸν οἰκοδεσπότην, εἰς ὃν ὁ Τεσιὲ παρουσίασε τὸν Ἀνδρέαν ὡς παρὰ νυμφον. Ὁ μέλλων πενθερὸς τοῦ Τεσιὲ ἦτο κοντὸς, χονδρὸς, εὐρωστός· τὸ φαιδρὸν αὐτοῦ πρόσωπον ἐμαρτύρει λατρείαν πρὸς τὸν Βάκχον, τὸ δὲ ἐνδύμα, ὅτι πρὸ πολλοῦ ἀπεχαιρέτισε τὴν περὶ τὸ ἐνδύεσθαι εὐπρέπειαν τῶν Παρισίων. Ἰπάρξας πάλαι ἔμπορος γουναρικῶν, εἶχε καὶ τὰ προτερήματα καὶ τὰ ἐλαττώματα τοῦ ἀνθρώπου τῆς τάξεώς του. Σήμερον ὁμῶς ἐπιθυμῶν νὰ καταλάβῃ εἰς τὴν κοινονίαν ἀνωτέραν θέσιν, ἐξεπλήρου προθύμως τὰ πολιτικὰ του δικαιώματα, ψηφοφορῶν ἀναλλοιώτως κατὰ τὰς ὁδηγίας τῆς ἐφημερίδος τὴν ὁποίαν ἐσέβετο καὶ λόγῳ φιланθρωπίας ψευδόμενος εἰς τὴν ἰδίαν συνείδησιν ὁσάκις, Ὀρκωτὸς ὢν, προέκειτο νὰ καταδικασθῇ τις εἰς θάνατον· δι' ὃ καὶ ἐξηρσεῖτο πάντοτε ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως. Ἦτο δὲ καὶ ἀνθυπολοχαγὸς τῆς ἐθνοφυλακῆς, καὶ καλλιεργῶν τοὺς θρίδας τοῦ κήπου του, παρέβαλλε κατὰ νοῦν ἐκυτὸν πρὸς τὸν Κιγκινάτον. Εἰ δὲ καὶ ἐλακτάριζε νὰ στολίσῃ τὸ ἱμάτιόν του μὲ ταινίαν παρασῆμου, ἔλεγε πάντοτε· «Ἄφοῦ σήμερον δίδεται εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ἀληθῆς διάκρισις εἶναι τὸ νὰ μὴ τὸ ἔχη τις.» Κοιμώμενος ἐνωρίς καὶ ἐξυπνῶν ἀργά, δὲν ἐπάτευ ποτὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐκκολόγει τοὺς ἱερεῖς, ἐμίσει τοὺς εὐγενεῖς καὶ ἀνεγίνωσκε τὰς μυθιστορίας τοῦ Paul de Kock. Ἐν γένει ὁμῶς ἦτο ἀξιόλογος ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον ἔσυρεν ἀπὸ τὴν μέτιν ὅτε ἐζῆ ἡ σύζυγός του, καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς ἡ θυγάτηρ του Οὐρανία. Ναὶ μὲν ἐνίοτε τῷ ἐπήρχοντο πειρασμοὶ παρακοῆς, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἐγίνετο δουλικώτερος ἢ προτοῦ.